РІК III. Почта оплачена гуртом. ЛЬВІВ 29 ГРУДНЯ 1929. Porto zapłacone ryczałtem. Ч. 54.

ПРАВДА

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЧАСОПИС

Виходить що тижня.
Адреса Редакції і Адм.: „ПРАВДА“ Львів. вул. Кльоновича ч. 8. II. пов.
Телефон 4-48.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю: Річно 10 зол. Піврічно 5 зол. Чвертьрічно 2 зол. 50 сотиків. Місячно 1 зол.
За кордоном: Річно 2 ам. дол. або їх рівновартість.
Поодин. число коштує 20 сот.

Зверніть увагу на адресу!

Там зазначене, скільки залягаєте з передплатою до кінця 1929 року.

ПРОФ. БАРТЕЛЬ ТВОРИТЬ НОВИЙ УРЯД

Президент держави поручив творення нового уряду проф. Казимірові Бартлеві зі Львова. До часу формування нового кабінету міністрів тимчасово на чолі уряду стоятиме дотеперішний голова ради міністрів др. К. Світальський.

„СПЕЦІЯЛІСТ ВІД НЕЩАСТЬ“

Президент Злучених Держав Америки забрався дуже енергічно до привернення господарської рівноваги в краю після біржевої катастрофи в Ню-Йорку. Вже оголошено на 1930 рік знижку податків на 160 міліонів долярів. Крім сього ухвалено вложити майже міліярд долярів у ріжні установи, щоб поправити економічне положення Злуч. Держав.

Противники Гувера з табору демократів називають його спеціялістом від нещасть. Як відомо підчас війни кермував Гувер американською допомоговою акцією для нещасної голодної Европи. Тепер знов стоїть на чолі акції для припинення господарського нещастя в Америці.

АНГЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ І БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ ПОСОЛ

В Англії є звичай, що нових послів чужих держав принимає особисто сам король.. Але сим разом зірвали з з тим звичаєм, бо король відмовився приняти большевицького посла Сокольникова. Його приняв наслідник трону Князь Валії.

МИР між КИТАЄМ і СССР

З Москви повідомляють, що представники Китаю й Радянського Союза (Росії) підписали в Хабаровську угоду, котрою привертається такий стан, як був давнійше (status quo ante). Консуляти і торговельні підприємства обох держав вертають на свої місця. На границі має бути привернений мир. В справі віднови дипльоматичних взаємин відбудеться 25 січня китайсько-російська конференція в Москві.

Хто не вирівнає залеглости за „Правду“ за 1929 р., тому здержимо дальшу висилку часопису. Залеглість стягнемо судовою дорогою.

Буревій над берегами Англії

Филі збуреного моря залили береги Брайтону, купелевої місцевости в південній Англії (Гляди опис внутрі числа).

Важна подія, що відбулася тихо і скромно

Св. Отець Пій XI перший раз вийшов з Ватикану

Тихо і скромно відбулася в Римі подія історичного значіння: перший раз від 1871 р. вийшов римський Папа, добровільний „вязень“ поза мури своєї „вязниці“ — Ватикану.

Та Св. Отець не хотів, щоб та подія відбулася з парадами й величавістю. Тому несподівано дня 20 грудня перед 7 год. рано виїхав з Ватикану. Про цей виїзд знало у Ватикані тільки кілька осіб, а італійське правительство було повідомлене про нього щойно в навечеря виїзду. Але вже в Борго (дільниця між Ватиканом а Тибром) — пізнали Св. Отця.

Вістка про цей виїзд рознеслася блискавкою. І хоч була рання година, на вулицях появилося богато народу, котрий на колінах віддавав честь Христовому Намісникові.

Св. Отець поїхав до Лятеранської Церкви св. Йоана. Тут стрінув його кардинал Помпілій і передав йому ключі церкви. Після молитви перед Найсв. Тайнами і перед мощами св. Петра і св. Павла Св. Отець приступив до відправлення тихої Служби Божої.

По Службі Божій пішов Св. Отець в процесії до сусідної Лятеранської палати. Тут оглянув місіонарську виставку і пів до 10 перед пол. вернув до Ватикану.

— —

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 16/12 1929 r. Sąd okręgowy we Lwowie Wydział XXIV karny w sprawie Pr. 570/29 na posiedzeniu niejawnem w dniu 16 grudnia 1929 r. po wysłuchanin zdania Prokuratora okręgowego.

postanawia:

a/ Zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76 rozp. P. R. P. z dnia 10 maja 1927 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 45 poz. 398 dokonane dnia 12 grudnia 1929 r. przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcie druku pt. „Prawda“ Nr. 51 z dnia 15 grudnia 1929 r. z powodu artykułu pt.: „Na wułyci Nabielaka“ w całości-zawierającego znamiona występku z §. 302 uk. i z art 1. rozp P. R. P. z dnia 10 maja 1927 r. Dz. U R. P. Nr. 45 poz. 399 b/ zakazać po myśli przepisu z art. 77 cytowanego rozporządzenia rozpowszchniania powyższego druku Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma by orzeczenie niniesze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie a to pod rygorem następstw przewidzianych w art. 60 tegoż rozporządzenia. przewodniczący: J. Hawel wr. Protokolant Z. Kulczycki wr. Za zgodność: Müller st. sekretarz

Св. Отець про робітничі організації

В жовтні с. р. прибула до Ватикану делєгація німецьких католицьких робітників і зложила Св. Отцю привітну адресу. Папа припоручив кардиналові Гаспарію відповісти у формі листа, котрий тепер оголошує католицька преса.

Св. Отець підчеркнув потребу катол. робітничих організацій, „котрі найбільше надаються до цього, щоби берегти правдивих і слушних інтересів своїх членів тому, що є вони оперті на фундаменті катол. релігії й явно ступають за Церквою, як своїм вождом".

Дальше напоминає Папа вірних і священиків до дальшої зусильної праці тому, що новітня суспільність відвернувшися від Христа й євангельських приказів справедливости й любови, навчила много людей „використовувати пануючу господарську систему виключно на власну користь і на шкоду інших та в той спосіб надавати суспільному питанню обличча й розвязку, яких не мож назвати християнськими".

Дуже важний є уступ листа, в котрім находиться перестворога перед т.зв. „католицькими соціялістами". Папа виразно звертається проти тих, „котрі науку Євангелія про дочасне життя й про сегосвітні добра зле розуміють і думають, що можуть, а навіть мусять бути рівночасно добрими католиками і соціялістами, або симпатизувати зі соціялістами". Папа називає такий погляд обманчивим блудом.

Вкінці похвалив св. Отець катол. робітничі організації і ствердив, що вони пожиточні, „вже хочби тому, що домагаються дуже актуальних охоронних заряджень і законів, або що помагають робітничим організаціям, будьто ізза розумного помножування ощадностей, будьто ізза будови здорових мешкань, конечних для доброго супружого співжиття, що все служить до побільшення добробуту робітника й охорони його прав головно перед насиллям новочасного великого промислу. А що найбільше значить: те, що ви осягнули, це овочі справедливости й любови, а не клясової боротьби".

— —

Хто такий Сталін?

Сталін, червоний цар Радянщини— хто він такий?

Цікаві подробиці з життя Сталіна подає московський письменник Альданов, що тепер живе в Парижі.

Він пише:

„Сталін найвизначніший із усеї Лєнінової ґвардії. Сталінова совість обтяжена також великанською жертвою крови, якої не допускався ніякий із самодержців, не виключаючи навіть Троцького й Зіновєва. Для Сталіна не тільки сотика не варта людське життя, а й своє власне життя цінить він не вище. І тим ріжниться він від других більшовицьких провідників. Як більшість теперішних диктаторів, походить і він з низького роду. Перебув у Тифлісі (тепер столиці радянської закавкаської „республики") важкі роки голоду й поневірки. В Тифлісі теж ходив до духовного семинаря, бо батько бажав, щоб він вивчився на православного священика. Коли йому було 19 літ, виключили його зі школи за лихе поведення. Потім як комуніста арештували його шість разів і шість разів засудили його на Сибір. За кожен раз удавалося йому втекти зі Сибіру.

Голошення комунізму це було його побічне заняття. В дійсности був він ватажком бандитів, що головно грабували державні й земські каси, а також каси великих банків.

При таких виправах сам наражував своє життя й жертвував життям других людей. І так у часі ограблення державного банку в Тифлісі згинуло до 50 людей. Напад влаштував він при помочі бомб і стероризував як поліцію так і прохожих, що спинювалися на дорозі.

Сталін не є зручним бесідником, не запалюється в часі бесіди й не вміє розпалити других своєю бесідою. Не є також добрим публіцистом (часописним співробітником). Та вміє панувати над юрбою. Роля Сталіна в часі більшовицької революції не була щаслива. Чи лишиться паном положення — тяжко сказати. Чогож хибує йому? Культури? Цьогож ті люде не потребують. Його ум працює механічно (так як машина), а теоретиків (людей, що занимаються якоюсь наукою, та своїх дослідів сами не вводять у життя) він все найде тільки, кільки схоче. Та він не знає сам чого хоче.

Та відай відповідний був спосіб, що його вжив, коли владу над більшовицькою партією захопив у свої руки. Кажу „відай", бо ця гра ще не покінчена. Посада голови комуністичної партії не досмертна. Дрібку щастя, а може вдатися така сама штучка провідникові опозиції (партії, що противна владі). Лєнін не жиє. А чи Сталін свідомий цього, що в Росії часто зміняється напрям вітру? А нехай тільки вітер повіє в іншому напрямі, тоді вся його ґвардія з повіваючими хоруговками перейде до Троцького".

Так малює Сталіна, цього жорстокого душогуба, московський письменник.

— —

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ПРАВДУ

Освітня праця в Швайцарії

„Народня освіта", чи „народнє виховання"? — Швайцарські відносини. — Освіта в Швайцарії й освітній рух. — Новий, християнський напрям освітньої праці в Швайцарії. — Його методи й успіхи.

Освітня праця між народом це не тільки поборювання неписьменности, не тільки ширення знання й освідомлювання народу в певнім напрямі, але також виховання народу. В деяких краях нпрм. у Німеччині назву „народня освіта" починають чимраз більше заступати назвою „народнє виховання" або, як у Чехословаччині назвою „горожанське виховання". Так розуміють тепер освітню працю і в Швайцарії.

Щоб краще зрозуміти освітню працю в Швайцарії, мусимо звернути увагу на спеціяльні відносини в тій республиці, відносини національні, суспільні й адміністраційні.

Швайцарія це край завбільшки Східної Галичини й має 4 міліони мешканців. Населення Швайцарії не є одностайне що до національности. Побіч себе живуть там відламки трьох могучих народів. Східну, північну й середущу часть краю заселюють Німці. Є їх найбільше, бо 71 проц. Західну часть замешкують Французи (22 проц.), а полудневу Італійці (7 проц.). Католиків є 32 проц. Прочі протестанти.

Швайцарія ділиться на 22 невеличкі кантони, котрі мають свої окремі закони. Ціріх, Берн і Базель це осередки німецької культури. Женева є осередком французької культури. Італійці не створили свого більшого культурного центра. Населення живе по части з промислу а по части з рільництва, городництва, садівництва та скотарства. Освіта стоїть високо. Шкільництво народнє, середнє й вище взірцеве (3 університети німецькі, 3 французькі й одна славна політехніка німецька в Ціріху). А проте там може найскорше відчули потребу позашкільної освіти.

Перші взялися до освітньої праці промислові робітники. А що тоді, (в половині XIX ст.) в Европі поширився соціялістичний рух, то провід у тій роботі захопили соціялісти. Але праця та була односторонна й не глибока. Йшла головно в напрямі політичного і професійного освідомлення. Щойно підчас і після світової війни відчули в Швайцарії потребу нового напряму освітньої праці. Цей напрям то поглиблення духової вартости людини в дусі християнської релігії.

Найкращі представники швайцарського громадянства прийшли до переконання, що навіть найліпша народня школа не може дати стільки запасу духової й моральної сили, щоб того запасу могло станути на ціле життя людини. Тож і в пізнійшому віці треба відповідного впливу на душу людини, треба розвивати в ній дальше і постійно вищі моральні почування. Так вихована людина не буде гнати тільки за матеріяльним добром, за особистими вигодами і приємностями. Зате лиш так вихована людина спосібна до мирного

співжиття з іншими на основі християнських чеснот.

Новий освітний рух у Швайцарії, опертий на основах християнської релігії, розвивається дуже гарно. Він вдирається навіть до соціялістичних організацій, тому соціялісти починають навіть переймати його способи праці. Найбільший натиск у тій праці положено на різьблення характеру людини, отже на виховання.

Головний засіб праці цього нового освітнього руху це „вечерниці“ з відчитами, співами, музикою, світляними образами і т. п. Але програма тих „вечерниць“ так уложена, щоб викликала певні релігійні настрої й релігійні переживання.

АКАДЕМІЯ в ЧЕСТЬ Св. ОТЦЯ у ЛЬВОВІ

Як подає „Нова Зоря“, відбулася у Львові Академія з приводу 50-ліття священства св. Отця Пія XI. На ній були присутні Ексц. митрополит Шептицький та епископи: Преосв. Будка і Преосв. Бучко, а з чужих гостей оо. Домінікане з Познанщини. Саля Лисенка була заповнена інтелігенцією. Промова о. Ректора Сліпого була змістовна й дуже добре уложена. Хорові, деклямаційні та музичні продукції випали б ездоганно. Особливо гарно й мило співала пані Приймова. Знаменитий був фортепяновий акомпаніямент проф. Б. Кудрика. Свято робило враження скромне, але поважне.

— —

Останнє передсвяточне засідання сойму

Три справи: Податок від недвижимостей. Зміна реґуляміну. Розслідження подій з 31.X. ц. р.

В суботу 21 грудня відбулося останнє перед різдвяними феріями засідання сойму. Сойм мав полагодити три справи: податки від недвижимостей, новий правильник (реґулямін) соймових нарад і внесок клюбу ББ. про створення окремої комісії для розслідження подій у соймі дня 31 жовтня ц. р.

Справу податків полагоджено скоро і без дискусії. Зате довга дискусія розвинулася над зміною соймового реґуляміну. Українські й білоруські посли зголосили до цеї справи богато поправок. Між іншими домагалися, щоб новий реґулямін дозволяв національним меншостям уживати в промовах і письмах рідної мови. Мовою канцелярії соймової малаб лишитися і на дальше тільки польська мова. Але всі ті поправки сойм відкинув. Так само відкинув сойм поправку укр. посла Хруцького, щоб інтерпелянт мав право відчитати в соймі сконфіскувану статтю. Остаточно принято соймовий реґулямін так, як його запропонувала реґуляміно-ва комісія.

Над третою справою відбулася також довша дискусія. Остаточно сойм вибрав комісію, котра має розслідити події в соймі з 31 жовтня 1929 р. До цеї комісії належать отсі посли: Славек, Подольський і Полякевич (ББ), Барлицький і Ліберман (ППС), Путек (Визв.), Хруцький (Укр.), Четвертинський (Кл. Нар.) і Врона (Строн. Хлоп.).

— —

Як фальшовано у Львові харчові продукти

Львівське Міське Заведення для досліду над харчовими продуктами перевело в листопаді 1090 дослідів. З того 110 справ віддано судові до покарання. Молоко: було 588 проб, з того в 26 випадках знайдено додаток води 8—30%, а 29 було збираних. Сметана: проб 19, з того не відповідало приписам 8. Масло: на 143 проби було 22 фалшовань (маргариною, кокосовим товщем). В однім випадку груда заробленого масла на пів з водою була обліплена добрим маслом. (При тих дослідах послугуються ультрафіолєтним апаратом, котрим можна скоро відріжнити ростинні товщі від звірячих). Мука в однім випадку була стухла й мала величезну скількість дрібненьких хробачків, видних щойно під мікроскопом. В хлібі в однім випадку знайшли груду глини. В цукрових виробах знайшли в трьох випадках чоколяду зроблену з паленої муки й кокосового товщу. В тертім перцю раз найшли терту булку. На вино було 40 проб, з того 11 випадків передано судові за фальшування. Водотягова вода, досліджувана щоденно, була все однакова.

— —

Добра научка

яку дав віруючий безвіркові.

В гарну, літну днину йшло двох людей у напрямі ліса. Доси вони не знались з собою, а тепер стрінулися лиш так, зовсім несподівано. Один з них мав яких шістьдесять літ, другий около трийцять. По дорозі розмовляли вони про звичайні, буденні справи. Коли вже пройшли так з чверть години дороги, побачили недалеко від себе двох священиків, що йшли в противному напрямі. На їх вид, старший — що подобав на дуже вченого чоловіка — звернувся до свого молодшого товариша і сказав:

— Погляньте лише на тих двох чорноризників! Дійсно вони та всі інші їм подібні, се правдива закала нашого краю.

— А що до мене — відповів другий молодший — то я люблю сих людей. Священики мене виховали й до сьогодні я зберіг повну вдячність для них у мойому серцю.

— І я таксамо був вихований людьми сего роду — відповів старший — та щоби бути аж вдячним їм за се, з тим зовсім не погоджуюся. Я незвичайно тішуся, що священики по деяких краях не мають вже нічого до говорення по школах. Мені усе подобається, що ті школи одиноко в руках одиноких учителів, від яких я ще домагався би, щоби вони раз на все зірвали зі застарілими, релігійними пересудами.

— Я знов — відказали молодший — не можу зовсім з вами погодитися. Я є також учителем і борони мене Боже перед тим, щоби я перестав цінити й шанувати свою релігію або, щоби я не вщіплював її в молоді серця моїх учеників.

— Бідний приятелю, — сказав зі сміхом старший. Як бачу, то ви лишилися ще богато по заду. Правда і я в сих літах що ви, думав таксамо як і ви. Однак пізнійше я почав добре студіювати і роздумувати і зовсім інше світло заясніло мені. Прийміть то від старшого і вже досвідченого, що наші поступові ґазети мають повну слушність, коли вважають священиків за простих обманців. Як рівнож звичайним обманом є священича глупа балаканина про якесь там небо, пекло, пекольні муки і таке инше.

На такі слова мимоволі стала бити учителеви кров до голови та він силою своєї волі запанував над собою і зівсім спокійно запитав:

— Значиться, ви не вірите вже більше ні в Бога, ні в душу, ні в небо і пекло і в усе те, про що вчить нас катехизм?

— Передтим — відповів старший — то так, я вірив; та тепер я знаю, що то все проста небилиця, а передусім, що говориться за Папу римського, за молитву, за сповідь. Коротко кажучи, я не вірю у все то, чого навчають духовні, а навчають тому, що то все належить до обсягу їх роботи.

Хоч у своїм нутрі вчитель був подражнений до найвисшого степеня, всеж таки запанував над собою і зовсім спокійно говорив дальше:

— Отже коли як ви кажете мій пане, нема ні Бога ні ніякої кари або нагороди по сім життю, то тимсамим ви держитеся засади, що бути праведним і чесним не має ніякої вартости. Після вашого погляду, головним завданям чоловіка на землі повинно бути лише то, щоби за всяку ціну уприємнити собі своє життя, розуміється так, щоби за всякі свої вчинки не мати до діла з поліцією і карними параґрафами.

Доборолись до самого краю...

Лист з „раю“ до буржуазного „пекла“.

До російського емігрантського часопису „Дни“ прийшов такий лист з Петрограду: „Не знаємо, чи переживемо цю зиму: нема ні обуви, ні одежі, ні дров, ні хліба. Доходить до смішности: навіть помел, щіток, мітел, лопат не знаєш де дістати. Тепер уже не тільки за хлібом, маслом, картофлями, яйцями, але і за стиркою, за куском полотна, за нитками треба їхати на село, але купити там можна за мідяні й срібні гроші, в кого вони ще є, і хто потрафив їх (мідяки і срібло) за ті роки зібрати. Паперових грошей на селі зівсім не беруть. Літом ішли німецькі марки, але тепер і їх не беруть, так богато появилося фальшивих.

Але головне — дрова. Вернулися 1918—1920 роки: сидимо в неопалених мешканнях. Навіть гірше ніж тоді: тоді кожний був у своїм мешканню, був до певної міри хозяїном, і ніхто не боронив ставити „буржуйку“ (бляшану маленьку печку). Тепер буржуйки заборонені, а до помешкань для нагляду дали активістів (большевиків-комуністів).

Відносини льокаторів з квартактивістами весь час були дуже напружені. Але з приходом зимної пори витворилася свого рода клясова солідарність: активістам чейже таксамо холодно як й іншим, і вони також терплять, коли тріскають рури водотягів, а тимсамим каналізаційні уладження. Тепер по домах відбуваються збори мешкальних активістів, котрі ухвалюють резолюції: „Домагаємося дров для отоплення мешкань і т. д.“ Але що значать резолюції, коли дров нема й не булоб чим їх привезти?

„Соціялізмом не пообідаєш, а індустріялізацією подвіря не заметеш“, як каже наш сторож, старе ледащо й великий фільософ. А індустріялізація в нас, справді неабияка. Щезло все — навіть мітли... В Н. ще в серпні хтось украв старий кухонний ніж, новий ніж він дістав на селі; поїхав туди й виміняв ніж у коваля за стару збірку (поезій) Якубовича-Мельшина: „Русская Муза“. В коваля була дочка, яка дуже любила вірші й вона просила батька виміняти ножик на книжку, що їй подобалася. З Петрогаду за ножиком треба їхати на село, от яку індустріялізацію ми осягнули“.

В „раю“: за прошеним хлібом.

Вимінна торговля, котру описує цей лист, цвила“ в Росії й на Україні в 1918—1921 р. Наші Галичани моглиб про неї неодно розповісти, бо брали в ній жвавв участь. Тоді селяни не хотіли паперових больш. грошей, а жадали одежи й обуви. З початку брали не перебираючи, згодом стали вибирати: сурдута не треба, зате дай „піджак“, і щоб камізолька була в кратки. Тоді й двох мішків картоплі не жалко. Це було й минулося. Місто дало, що могло, а собі лишило, що найконечнійше. Але з часом збідніло й село і тепер прийшло знову до „вимінної торговлі“. Правда, який то „поступ“, які „досягнення“ і який „рай“ у большевицькім царстві.

РОБІТНИЧІ ЗАВОРУШЕННЯ В БОЛЬШЕВІЇ

Московська „Правда“ доносить про великі заворушення робітників у Ташкенті звернені проти большевицької влади.

В часі одного робітничого віча, робітники, обурені на промову комуніста Тихонова, котрий оправдував політику комуністичної партії, кинулися на нього й убили його. Після того товпа робітників пішла улицями Ташкенту з ворожими окликами проти большевиків. І робітникам вже також досить ніби робітничої влади.

ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКИЙ РУХ НА РАД. УКРАЇНІ

В районі Жмеринки селяни з 7 сіл сформували повстанчий відділ, котрий в ночі напав на Жмеринку розстріляв кількох визначніших комуністів і забрав усі гроші з місцевого рад. банку. Під натиском больш. відділів, висланих з Київа, відділ відступив до стації Вапнярка. Другий відділ оперує в районі Винниці між Летичевом і Хмельником. Больш. війська 4 дні билися з повстанцями, та побиті відступають на Винницю. Повстанці загрожують уже й Винниці.

ДЕМОНСТРАЦІЯ В ЛОНДОНІ

Понад 8 тисяч людей зібраних на вічу в Лондоні в Алберт-Голі демонструвало проти переслідувань віруючих в Радянській Росії. Ухвалено резолюзії, котрими взивається правительство поробити заходи в справі тих переслідувань.

— Певно що так—відказав старший — та власне тому, що сі чесноти, які проповідують священики є за тяжкі та не можливі до виконання і тому, що враз зі смертю кінчиться все, то мені видається смішним, чомуби я мав відмовляти собі сих приємностей, за якими тужить моє серце. Рівнож чомуби я не мав робити проти якоїсь там справедливости, коли при тім я находжу для себе користи і не потребую боятися віякої кари.

Серед такої розмови прийшли оба до ліса. Довкола не було видно ні живої душі. Вчитель удавав, що виводами свого старшого товариша дався цілковито переконати. Був лише тої гадки, що вся трудність заходить в тім, що трохи за тяжко прийдеться йому інакше думати та інакше робити, бо від молодих літ жив життям правдивого християнина. Тому просив свого старого товариша, щоби він вказав йому якийсь спосіб, як можнаби найскорше утратити віру в ті релігійні правди, які досі були його сильним переконанням.

— Нічого лекшого як се — відповів якимсь таємничим голосом старший, будучи певним, що вдалося йому дійсно переконати свого молодшого товариша Ви тільки мусите не оглядатися на свою совість і робити все противно як вона вам каже. Я таксамо робив і, як бачите, се помогло.

— Знаменито! — відозвався молодший. — Маєте слушність. Побачите, що я буду спосібним вашим учеником. Ручу вам, що мною не застидаєтеся. Але скажіть мені, котра тепер година?

З найбільшим задоволенням витягнув старший панок свій годинник з кишені:

— Сейчас буде девята година — відповів і з якимсь почуттям своєї гідности держав ще добру хвилю свій годинник у руці.

— Ви певно маєте не якийбудь маток — озвався вчитель — бо інакше не моглиби ви справити собі такого дорогого годинника. А скільки він коштує?

— Так се правда; я роблю не злі інтереси, а головно від того часу, від коли я перестав вірити в сі нісенітниці, якими попи вічно затуманювали мою голову. Я маю гарну фабрику і мої інтереси йдуть дуже гарно. Розуміється, що мої підвладні робітники відносно релігії мусять співати таку саму пісоньку що й я. А сей годинник враз з отсим золотим ланцюжком коштував мене цілих тисячу корон.

— Він мені дійсно подобається і я не знати що давби, щоби сей ваш годинник мати в моїй кишені — сказав учитель.

— Нічо лекшого—відповів старший. — Ви можете набути такий самий годинник у того самого годинникаря, що я і за таку саму ціну.

— Е, хтоби там аж купував! Ваш годинник мені зовсім вистарчає і я його хочу конче мати.

— Та я не думаю його продавати.

— Я й не думаю його в вас купувати, а зівсім просто хочу вам його забрати. Давайте його сюди!

— На Бога, мій пане! Ви хіба жартуєте?

В сій хвилі вхопив учитель своїми дрожачими руками старого за рамена і глянув на нього якимсь страшно диким зором.

— Давайте сюди годинник, або...

— Що ви властиво хочете? Чи ви цілком серіозно так думаєте зробити?

— Так, зовсім серіозно.

— Мій Боже — крикнув старший панок, який з великого страху не міг вже навіть говорити.

Новий спосіб доручування часопису

З днем 1 січня 1930 р. обовязують нові приписи про доручування почтою часописів.

1. Від 1 ч. 1930 не вільно Адміністраціям поміщувати на часописах адрес передплатників. Адресу буде писати той почтовий уряд, котрий доручує передплатникові часопис.

2. Кождий віддавчий почтовий уряд одержить від нас урядовою дорогою спис передплатників т. зв. „Карту пренумерати". В тім списі ми докладно випишемо імя й назвиско передплатника, село, де він мешкає, а в містах ще й вулицю і число дому.

3. Віддавчий почт. уряд дістане від нас кождий раз стільки примірників „Правди", скільки має зазначене на „карті пренумерати". Почти обовязані точно доручати часопис і в тій цили почтовий урядник сам напише адресу на числі. Колиб яке число в дорозі пропало, то почт. уряд сам обовязаний часопис реклямувати.

4. Коли отже хто з наших передплатників не дістане на час часопису, то нехай звернеться до свого почт. уряду. Колиби то не помогло, то тоді просимо написати до нашої Адміністрації, а ми справу звернемо куди слідує.

Адміністрація „Правди"

„Нага панчамі" або „свято вужа" в Індіях

Гадина „очкар" (індійська кобра) в кошику.

„І положу вражду між тобою і людиною" — сказав Господь до вужа в раю. І справді, дивна, споконвічна ненависть панує між людиною і вужем. Люди бояться вужа якимсь забобоним ляком. В народних повірях вужі й гадюки є прообразом зла. Поганські народи бояться їх і почитають як божества.

Мешканці Індії, Гіндуси, мають навіть окремий всенародний празник вужа т. зв. „нага панчамі", котрий обходять в серпні, а в деяких сторонах у грудні. Жінки, прибрані святочно, приносять до статуй гадини молоко і цвіти. Ставлять також молоко коло криївок гадин, бо гадини дуже люблять цей напиток. В той день обдаровують також мандрівних заклиначів вужів.

Заклинач вужів має в Індіях велике поважання. Бо тільки він потрафить виманити з криївки, зловити й освоїти страшну кобру (очкаря), найбільш їдовиту гадину в Індіях. Вистежену гадину заклинач негайно поривае за хвіст, підскакує, сильно розмахує нею і обертає

— А йдіть ви зі своїм Богом! Ви прецінь самі мені сказали що Бога ніякого нема. Вдповів безбожникови учитель.

— Та я думав, що ви чесний і справедливий чоловік, а тимчасом... — мимрив дальше старий безбожник.

— О, так, що до моеї чесноти, то ви справді сказали правду. Я був чесним і справедливим чоловіком аж до часу, як з вами запізнався. Аж ви сказали мені, що чесний чоловік не є варта більше від звичайного злодія, а річ у тім, щоби не впасти в руки поліції. Ми тут лиш оба і я не маю чого боятися. Давайте сюди годинник! Скоро!

При тім стиснув так сильно старшого панка, що сей закричав з великого болю й передав дорогий годинник в учителеві руки. Та вчитель одним годинником не задоволився і зажадав від свого, безбожного товариша калитки набитої добре грішми. Передаючи калитку з грішми безбожник застогнав слабим, дрожачим голосом: „А деж ваша совість?"

— Е, що там совість! Совість?! І се ви мені говорите про совість? Таж ви, старий грішнику, власне мені сказали, що я повинен робити все проти совісти. Ви самі тепер бачите, як я користаю з ваших мудрих наук. Впрочім зі сим гарним годинником і повною калиткою дасться вже щось зробити. Думаю піти вашими слідами, пічну спекулювати, позискаю собі деяких людей і думаю, що в сей спосіб скоро збогатію. Але чекайте — при тім витягнув з кишені ніж — я мушу неможливити вам, якщоби ви хотіли мене зрадити. Ви мусите згинути, Ваша послідня година вибила...

На такі слова покинула зівсім відвага старого вільнодумного грішника і він, наче той покараний різками ученик, застогнав:

— На імя Бога, Пана неба і землі, пощадіть мене! Милосердя!

—Неба?—Засміявся молодий учитель. Таж ви сказали, що нема ніякого неба. Впрочім, пощо довше отягатися. Поручіть свою душу чортові, бо для неї Бога нема. Що? Ви дрожите? З вас підлий боягуз?

— О, Боже! Так я боюся, я лякаюся смерти, лякаюся пекла, боюся вічности.

— Ви маєте страх перед смертю, перед пеклом і перед вічностю? При тім молодий учитель зложивши руки на хрест, глянув з погордою на свого старшого, вільнодумного товариша і спокійно сказав:

— Слухайте, мій пане! Нехай та нинішня приключка буде для вас опамятанням. Йдіть собі в спокою, не бійтеся нічого й на будуче не хуліть проти Бога і проти всього, що є святе. Ви своїм їдоватим язиком спроваджуєте добрих людей на злу дорогу. А в хвилі страху ви взиваєте імя Бога, починаєте говорити про совість, а навіть ви готові ще може і священика на поміч покликати.

— О, ви вільнодумці! Коли лише громи починають бити, то заразісько і ваша відвага кінчиться. Я хотів лиш дати вам добру научку. Маєте тут ваш годинник і ваші гроші. Возьміть їх собі назад. Колиб я був дійсно повірив тому, про що ви мені говорили і давбися був вам переконати, то вже в сій хвилі булиби ви зачислялися до мертвих. Йдіть собі своєю дорогою, але не забувайте, що своє життя завдячуєте священникам, які мене у вірі і совісности виховали. Я і подібні мені боїмося Бога, тому не хочемо своєї совісти обтяжувати злом. Ми знаємо, що ми повинні здержуватися від всього злого, навіть і перед таким злом, перед яким ми безпечні перед правом і поліцією. Віра і совість є кращим законом як могуча рука світської власти. Стережіться всякого вашого глузовання і вільнодумства. А бійтеся людей і то таких, які Бога не бояться.

По сих словах молодий учитель, давши таку добру научку, розлучився зі старшим товаришом. Чи помогла що ся научка, не знаємо.

Подав В. Г.

довкола себе так скоро, що вона не може його вкусити. Другою рукою хапає гадину за голову і дуже зручно сейчас вириває їй їдовиті зуби. Так робить її нешкідливою.

Улюблене видовище в Індіях це танець вужа. Заклиначі вужів, по кількох разом, ходять від села до села й показують, що вміють їх вихованки-вужі. Ось іде їх трьох порошною сільською дорогою. В одного колишеться на плечах бамбусова палиця, а на ній з переду й з заду висять по два плиткі кошики. Другий несе барабан, а третий має невеличку сопілку. Серед села мандрівники стають. Відзивається барабан і сопілка, плиткі кошики ставлять на землю. За хвилину вже окружили їх видці, цікаві на видовище: голі діти, жінки в довгих пестрих одягах і деякі мужчини. Вони пхаються, хоч з пошаною держаться в певній віддалі. Один з подорожних отвирає тепер свої коші, в котрих показуються звинені в перстені кобри (очкарі). Паличкою розрухує він лінивих звірят. Тимчасом оба музиканти грають якусь одноманітну мельодію. І гадюки оживають, їх перстені чимраз швидче вються. Одна гадюка піднімає голову, нагинає її, сичить і роздуває шию в широкий кружок так, що аж на ній показуються біло зарисовані окуляри. Голова колихається сюди й туди, гадюка кидає нею нагально, то втягає її, то знов витягає і сичить. Це й є танець вужа. Видці бачили його нераз і не два, а все, хоч зі страхом, люблять на нього дивитися та обдаровують заклиначів.

Та найкращий день мають заклиначі на „свято вужа". По містах вони самі проводять святами і ходять по вулицях з музикантами. У великих кошах несуть зі собою кобри, з повириваними їдкими зубами. Вечером окружають цілу групу люди зі смолоскипами. Коші з вужами ставлять на землю. Жінки приносять молоко, засолоджене цукром, яке кобри пють лакомо...

— —

З культурного життя Золочівщини

На отсій знимці бачимо

Хор Філії, „Просвіти" в Золочеві. Цей хор замітний своїми виступами на золочівських народніх торжествах з приводу свят „Просвіти" та роковин Т. Шевченка. Гарно випали теж „Псальми Бортнянського," які останніми роками співав хор у великодну Пятницю при Божому Гробі. Свій гарний розвиток завдячує хор свойому много заслуженому дирігентові Всч. о проф. Ф. Побігущі.

Викупім Маркіянову гору!

(Допис з Золочівщини).

Маркіянова, Підлиська Гора! Кому з Українців не знана вона?! Атже з Білою, Підлиською горою так тісно звязане імя поета й пробудителя Галицької України. Імя того, що перший вказав нам, як прегарна й милозвучна є

наша рідна мова.

Він, о. Маркіян, вказав нам, як цінити й шанувати повинні ми свою рідну мову. О. Маркіян Шашкевич — це прекрасний для нас взір

сильної віри в Бога й надії

на кращу будучність свого народу. Своєю посвятою і невтомною працею для щастя укр. народу, дав нам примір, як для загального добра повинні ми працювати. Працювати й не зневірюватися!

Памятаючи на заслуги великого Маркіяна, ще перед війною наше громадянство поставило памяти Поета величній памятник — хрест на Підлиській Білій горі. Але цего за мало. Також ціла Біла гора повинна стати власністю укр. народу.

Викуплення Підлиської гори

доконче потрібне вже хочби з огляду на поширений культ М. Шашкевича в Галичині. До цего спонукують теж щорічні народні здвиги на Горі, які з року на рік побільшуються.

„Ми мусимо викупити Підлиську гору" — такий клич між нашу суспільність кинуло Товариство ім. Маркіяна Шашкевича в Золочеві і звернулося в тій справі з зазивом до нашого громадянства.

(Жертви на викуплення Гори посилати на адресу голови Товариства ім. М. Ш.: Др. Теодор Ваньо, Złoczów, з допискою „на викупно Гори." Їх згодом оповіститься в часописах).

В. Г.

Передплату пересилається як, і до тепер. Просимо о точну висилку передплати, тим більше, що з днем 1. січня 1930 нам знову підвисшили почтову оплату.

СНІГОВІЇ в РОМУНІЇ

В Ромунії зима вже почалася на добре. Останніми днями були там такі нагальні сніговії особливо в Добруджі й над Дунаєм, що кілька особових поїздів застрягло в снігу. Подорожних перевезено санками до поблизьких сіл.

ОСТОРОГА ДЛЯ ЕМІҐРАНТІВ

Останніми часами запримічено, що якісь підозрілі панки крутяться коло Урядів посредництва праці. Вони зачіпають робітниць, що їм в Уряді не дали дозволу на виїзд і пропонують свої услуги. Звичайно обіцюють робітницям, що їм вистараються про позволення в іншім місті, в іншім уряді. Це можуть бути звичайні обманці, або торговці „живим товаром". Тому Еміґраційний Уряд поручив урядам посредництва праці повчити робітниць, що тільки той уряд, де вони приналежні і ніякий інший, може видавати кваліфікації на виїзд на роботи за границею.

ЦІНИ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ у ЛЬВОВІ

На львівськім ринку нотовано отсі ціни: молоко 40-50 с., яйця 23-26, десерове масло 6·40, солене м. 56·0, сир 1·60-2·40, сметана 1·80-2, фасоля 90 с., картофля 12 с., морква 15, буряки 20, капуста свіжа 45-55, кап. квашена 40 с., цибуля 20, сушені сливки 2·40-2·80.

ПЕРЕДСВЯТОЧНИЙ ЦІННИК на РИБИ

Управа міста Львова оповістила отсі максимальні ціни на риби на передсвяточний час: з 1 кг. коропа найбільше 5 зол., щуки 6·50, лина 5, карася й леща 4 зол.; 1 кг. дрібних риб може коштувати найвище 3 зол. За підвищування цих цін будуть торговці карані.

СКІЛЬКИ ЗАРОБЛЯЮТЬ АМЕРИКАНЦІ?

Після останних обчислень ціле населення Злучених Держав Америки заробляє річно 707.841,000.000 золотих. На кождого мешканця, не вилучаючи дітей, припадає річного доходу 6.045 золотих, а на кождого дорослого мешканця 16.245 золотих. Сі обчислення остільки недокладні, що вони опираються на зізнаннях податників, котрі й в Америці волять подавати й звичайно подають менші доходи, чим їх у дійсности мають.

ВИБУХ ҐАЗУ в ПІТСБУРҐУ

На передмістю Пітсбурга в Америці наступив в льокали одного почтового уряду вибух газу з ушкодженої газо-проводової рури. Три особи згинули на місці, 75 ранених.

Вибух був такий сильний, що знищив переїзджаючий мимо трамваєвий віз. Пять кільометрів довкруги повилітали всі віконні шиби.

ЗАВЕРТАЮТЬ на СИБІР

Східня Агенція повідомляє з Москви, що німецьких кольоністів, які в числі 9.000 осіб таборували під Москвою, більшевицька влада насильно завернула на Сибір. Позволення на виїзд до Німеччини вони не одержали. Виселенці в розпуці, бо на Сибіри грозить їм голодова смерть. Вони вислали до німецького амбасадора в Москві Дірксена телеграму, в якій просять помочи. Виявляється, шо чутки, немовби, большевики мали дати дозвіл на переїзд до Німеччини, є неправдиві.

КОРОЛЕВА СЕСТРОЮ-ЖАЛІБНИЦЕЮ

Париські дневники приносять цікаву вістку, що б. сербська королева Наталія, вдовиця по кор. Миляні Обреновичу, яку вже давно вважали покійною, живе ще. Є вона сестрою-жалібницей в монастирі Нонтр Дам де Сімон у Парижі.

Королева Наталія, що по смерти чоловіка перейшла на католицизм, живе враз із другою сестрою-жалібницею. Відкрили її зовсім случайно. Зганила вона на вулиці візника, що знущався над кіньми. Поліціянт списав протокол і так відкрили, що сестра-жалібниця це бувша Королева Наталія. Вона має 71 літ і є дочка молдавського боярина Івана Кешко та княжни Пульхерії Стурдза. В 1875 повінчалася з тодішним князем, а пізнішим королем Міляном. В 1885 р. кинула королева Сербію, розійшовшися з королем. В 1889 абдикував кор. Мілян і 1893 поєднався назад із Наталією. Та в 1900 король Мілян і королева Наталія мусили знов кинути Сербію.

Коли розшаліється буревій...

До образка на 1-ій стор.

Послідними днями світ переживав небувалі бурі. Грізний, небувало сильний гураган, зроджений десь в Америці, перебіг великі простори Атлянтійського океану й зі скаженою люттю став бити в береги Европи. Знищив північні береги Еспанії, західне й північне побережжа Франції, Англію навістив великими повенями, кинувся на береги Голяндії й північної Німеччини, залив филями гамбурську пристань, в останнім часі пронісся над Норвегією.

Всюди гураган наробив

величезних шкід.

Гнані вихром великі морські филі позаливали пристані, оселі й міста на еспанських, французьких, англійських і німецьких берегах. Страшний буревій зривав дахи з будинків. Ріки виступили з берегів, десятки кораблів, що в тих днях були на морі, пішли на дно. Навіть найбільші океанські велитні, кораблі з 40 тисяч і більше тон поємности, котрими навіть при великих бурях переїзджається спокійно й безпечно, тепер кидані страшними ударами буревію й биті великанськими филями, мусіли задержуватися на отвертім морю, щоб не розбитися при вїзді до пристані. Могутні італійські панцирники, що тоді перевозили до Льондону на виставу цінні твори італійського мистецтва, ледво вийшли ціло з великої халепи.

І хоч, Богу дякувати, до нас цей буревій не дійшов, то не можна сказати, щоб і тут не відчули ми

його наслідків.

Виїмкове як на першу половину грудня тепло й дощі, а навіть громи й лискавки — це все очевидно наслідки далекого від нас буревію.

Хто раз пережив такий буревій, цей ніколи його не забуде. Ще при яснім небі й повній тишині море

зачинає сильно хвилюватися.

Але швидко вже важкі оловяні хмари застелюють небо. Сонце стає червоне, а довкола нього творяться дивні перстені і кола. Воздух робиться горячий, вогкий, душний і тяжкий. Панує грізна тишина. Чути тільки шум моря й удари спінених филь до берега. Та не довго треває тиша. Нагло стає темно.

Жах огортає все, що живе.

Особливо неспокійні стають птахи. Нечайно приходить перший удар вітру й високо підносяться морські филі. Небо дістає краску міди. Тут зривається ще страшніший вітер. Море скаженіє. На збурених филях танцюють великанські океанічні кораблі, а на суші дрожать в основах найміцніші будівлі. Вкінці починається злива. Скорість вітру сягає 250 км і більше на годину. Негайно буря немов тихне, але барометр не показує ще зміни. Цей час затиша, це знак, що ми в середині цикльону, в точці, довкола якої обертається гураґан. В тій точці нема вітру. І справді буря знову зривається, сим разом з противного боку. Та вже барометр зачинає поволи підноситися. Значиться, що найбільша сила гурагану вже пройшла. Зачинається відворот розшалілого живла.

Як маленьким, слабоньким єством чується тоді людина! Де тоді її гордість нестримна, її самопевність і зарозумілість? Не одному тоді мов лискавкою освітить душу ясна думка про Бога і Його Всемогучість! Не оден тоді навернеться!...

З нинішним числом розсилаємо наші почтові складанки (чеки). Просимо не зволікати з висилкою передплати на 1930 р.

Що говорять старі літописи про лагідні зими

Сьогорічна зима почалася в нас що правда незвичайно лагідно, та вже заповідають гострі морози в дальших місяцях.

Пригадаймо собі, що перші легкі морози в минулому році почалися коло 20 грудня, а однак пізніша гострість зими була явищем не нотованим у нас від 100 літ. Давно теж не було зим зівсім лагідних. Останню таку теплу зиму записали в р. 1888.

Старі літописи згадують про небувало теплу температуру в січні та в лютому. Ось, на скілько можна вірити давнім літописам у рр. 1186 і 1285 в лютім були вже на деревах яблока так великі, як волоські оріхи, а в лісах збирали суниці. Лагідну зиму занотували теж і в р. 1530, коли трава на лугах остала всю зиму. В 1617 р. з кінцем січня й із початком лютого збирали фіялки, черешневі дерева вкрилися пупліками, а рожі й кущі випускали нові гони.

Незвичайно лагідна була зима в р. 1795 і 1796. В січні була найкраща літня погода, а бжоли ввихалися жваво й збирали мід із цвіття. З кінцем січня 1821 цвили не тільки городові цвіти, а й можна вже було продавати деякі ягоди. В лютім в цьому році появилися маєві хрущі.

Дуже тепла в нашому підсонні була, як згадано вже горі, зима в 1888 р. та не згадують, щоб тоді були такі появи, як у теплих зимах інших згаданих років.

—o—

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР

29. (16) **Неділя 27. по Сош. Праотець. Отданіє празн Непороч. Зачат.** Св. Пророка Аггея. Глас. 2. Євг. утр. 5.

УСТАВ: Веч. вел. Блаж. муж. Гди возв. стхри вокр. 3. празн. 3. і Праотець 4. Сл. Праотець. I н. догм. 2 гласа Вход. Стиховні вскр. Сл. Праот. і н. празн. Троп. вскр. Сл. Праот. I н. празн. Отпуст вел. Повеч. мале конд. Праот. Сл. I н. празн. Полунощн. недільна Утреня вел. Бг. Гдь троп. вскр, 2. р. Сл. Праот. I н. празн. Сідалні вскр. Полиєлей неділ. Ангельський Собор Ипакой гласа Сідал. Праотець Сл. I н. прзн. Степенна гласа Прокім і Єванг. воскр. Канон воскресн. празн. і н Праот. Катав. „Христос раждається“. По 3 п. конд. ікос празн. Ипакой Праот. Сл. I н. Сідал. празн. По 6 п конд. ікос. Праот. По 6. п. Світ. вскр. Сл. Праот. I н. празн. На хвалите стхр. вскр. 4. і Праот. 4 Сл. Праот. I н. Преблагословенна Славосл. вел. — троп. Воскрес із гроба. По отпусті Сл. і н. стихира евангельська.

На часах троп. вскр. Сл. на 1. і 6. празн. на 3. і 9. Праот. конд. на 1. і 6. празн. на 3. і 9. Праот. Служба Божа. Антиф. нед. Троп. воскр. празн. і Праот. Сл. конд. Праот. I н. празн. Прокім. Алл. і Причаст. Праот. і празн, Апост. і Єванг. Праотець і Празн. (Ап 257 і 320 Євг. Луки 3. і 76.). За Достойно празн.

30. (17) **Понеділок.** Пророка Даниїла і трох отроків, 31. (18) **Второк.** Св. мучен. Севастіяна і проч. 1/I. 1930 (19) **Середа.** Св. муч. Боніфатія. 2. (20) **Четвер.** Свщмч. Ігнатія Богоносця*). 3. (21) **Пятниця.** Св. мучен. Юліяни. 4. (22) **Субота.** Св. велмч. Анастазії.

2/I (20. XII) Зачинається Предпразденство Рождества Христового. Звичайно при інших празниках починається церковне предпразденство лиш оден день перед самим празником. Виїмково перед празником Рождества Христового свята Церква установила предпразденство на цілих пять днів.

*) **Св. Ігнатій (нар. Гнат) Богоносець**, названий так, бо мав звичай говорити, що носить Бога в серці. Був одним із наймилійших учеників св. Йоана Єванг. а відтак епископом в Антіохії (в Азії). Римський цісар Траян приїхав після одної воєнної побіди до Антіохії. Думаючи, що побіду завдячує поганським ідолам, казав у жертву їм мучити християн. Між іншими призначено також епископа Ігнатія на жир диким звірам в цирку в Римі. Св. Ігнатій почувши про засуд, сам заложив собі кайдани і під сторожею пустився в далеку дорогу. В дорозі написав 7 послань до ріжних християнських громад. З радісним лицем вступив св. Ігнатій на циркову арену. „Не думайте собі, Римляне — говорив він — що я стою тут за якийсь злочин. Ні! Моя совість чиста. Мене катують лиш за те, що я не дав собі видерти Бога з мого серця, за те, що я Бога люблю!“ Коли випустили на нього два кровожадні льви, він сказав: „Я зерно Христове: нехай мене отже змелють зуби звірячі, щоб я став хлібом милим Господу моєму.“ В тій хвилі кинулися на св. Ігнатія льви й за малу хвилю лишили тільки кости. Було се 20 ст. ст. грудня 107 року. Вірні позбирали кости мученика й відвезли до Антіохії. Нині є вони в церкві св. Климентія в Римі як дорогоцінний скарб із першого віку Християнства.

АСТРОНОМІЧНИЙ КАЛЄНДАР

29. XII.	схід сонця	7·23,	захід	15·29
30. XII.	„	„ 7·23,	„	15·30
31. XII.	„	„ 7·23,	„	15·31
1. I.	„	„ 7·24,	„	15·31
2. I.	„	„ 7·24,	„	15·32
3. I.	„	„ 7·24,	„	15·33
4. I.	„	„ 7·23,	„	15.34

30. XII. в год. 23 мін. 41 нів.

Поява комети. З краківської астрономічної обсерваторії повідомляють, що через далековид замітили на небі комету, котра летить в сторону землі зі скорістю 600·000 кільометрів на добу. Найблище сонця буде знаходитися комета в половині січня.

Народні приповідки: Січень — січися, а ти до печі тиснися. Січень січе і морозить, газда з ліса дрова возить. — В січні січе сніг з вітрами, а пияк трясе зубами. А тверезий щоб щось знати, на часопис шле дукати (М. Грицишин).

БІРЖА

Львів, 28 грудня 1929

ДОЛЯР ам. 8·87·80—8·88·80 зол. доляр кан. 8·80·00—8·80·80.

ЗБІЖЖА: На збіжевій біржі ціни знижкові — настрій слабий. Поза біржою обороти в ячмені на мливо.

† Посмертна згадка

Дня 23/XI ср. померла в Жидачеві по 2-дневневій недузі **Марія з Серафимів Матура**, літ 37. жена Йосифа, державного урядника. Причиною скорої смерти мимо лікарської помочи було зїдження свіжого хліба. Покійна відзначалася інтелігентним і метким господарчим хистом, полишила мужа і 5 дітей, котрі суть в школах, чим покійна дуже тішилася.

Похорон відбувся 25/XI при участи Впр. оо. Йоана Скоробогатого, Павла Чихута, Михайла Хавлюка, з Впреп. О. Кан. і Деканом Михайлом Раковським на чолі, в супроводі прегарного хору і численного громадянства без ріжниці народности, що засвідчило наглядно, як покійну шанували й любили. На цвинтарі прощав покійницю як громадянку п. Сивик. В. Їй П.

Цею дорогою складає рідня щиру подяку Впр. Отцям, Брацтву церковному, жидачівському хорові і всім громадянам за висказані співчуття.

Розвязка ребуса ч. 4

„З великої хмари малий дощ.“

Добру розвязку сього ребуса в належнім часі надіслали отсі передплатники „Правди:“ Ольга Недостойна, Гусятин; Назар Драпак в Констанції, п. Озеряни К. Ч.; Петро Гевало, Прилбичі; Дануся Кещуківна, Рава р.; Литвинюк, Оришківці; Іван Мусій, Криве; З. Кузьмович, Соколівка; Антонія Бантрох ж. Стаха, Гусятин; Павло Білик, Арламівська воля; Михайло Галюк, Бурдяківці п, Скала; О. Врублевська, Гусятин.

Добрі розвязки, але **в спізненім речинці** надіслали: Дмитро Ревюк, Клубовець; Евген Карабат, Носів: Михайло Кобзяр, Островець пільний: Юліян Галькевич, Рожанка вижна; Дмитро Карваш, Лаврів; В. Городиловський, Фільварки.

Переписка Редакції

Вп. П. В. Ш-ик в Прил. Можемо відповісти аж тоді, коли пришлете нам рукопис.

Політичний словар

Ballon d'essai (французькі слова чит. бальóн десé) зн. прóбний бальон. Так кажуть, коли хтось пускає якусь вістку на це, щоб пізнати думку загалу про якусь справу.

Бальотування, голосування білими й чорними галками (кульками) які вкидають в урну.

Бан, давніше титул начальників угорських окраїнних земель на сході (банатів) пізніше титул намісника Хорватії й Славонії.

З друкарні Щасного Беднарського в аренді „Кооперативи Промислу Графічного“ у Львові, Ринок 9. — Телеф. 76-14.
Відповідальний редактор Антін Лотоцький. Видає Інститут Неп. Зач. П. Д.